

Erstatningsansvar for Skade, Brandskade, foraarsaget ved Jernbanedrift. Vi havde Sagen fremme i Fjor, men blev ikke færdige dermed. Jeg tror, at man navnlig fra Privatbanernes Side længes meget efter at faa Sagen bragt til en endelig Løsning, og Interesserne for Statsbanerne mener jeg maa paa dette Omraade være fuldt ud lige saa store som for Privatbanerne. Jeg vilde gerne bede den højtærede Minister om at give mig et Svar paa dette Spørgsmaal. Hvis den højtærede Minister kan og vil svare derpaa, vilde jeg sætte Pris paa det.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg har forstaaet de ærede Ordførere saaledes, at de foretrækker at udskyde Diskussionen om Lovforslagets Enkeltheder til Udvalgsbehandlingen og den derefter følgende Forhandling her i Tinget, og jeg finder det overordentlig rigtigt, at dette sker, da netop et Lovforslag af denne Karakter utvivlsomt egner sig fortrinsvis for den personlige Meningsudveksling, som kan finde Sted indenfor et Udvalg. Jeg udtalte ved Fremsættelsen, at jeg ved Udvalgsbehandlingen i Fjor havde faaet det Indtryk, at denne Sag lod sig gennemføre, og det glæder mig meget gennem de ærede Ordføreres Udtalelser at faa dette Indtryk forstærket.

Overfor det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing), hvis Kritik over Statsbanernes Ledelse angaar to Hovedpunkter, af hvilke det første, at Statsbanerne skulde anse sig som en Stat i Staten, som en Institution, der i sine Afgørelser udelukkende eller dog i alt væsentligt tager Hensyn til sit eget Tarv uden i højere Grad at beskæftige sig med almene Hensyn, vil jeg erkende, at hvis saa er, er det ikke ganske rigtigt af denne Institution, og det vil være mig magtpaaliggende at bringe denne Institution i større Samfølelse med de almene Interesser. Dette lader sig efter min Opfattelse gøre i videste Udstrækning ved, saaledes som det er Lovforslagets Hensigt, at knytte det almene Repræsentant, Ministeren for offentlige Arbejder, saa nær til Statsbanernes Ledelse som muligt, navnlig ved at fremkalde den personlige Forhandling mellem Generaldirektøren og Ministeren. Jeg er nemlig af den Opfattelse, at naar der opstaar Konflikt mellem en privat Interesse og Statsbanernes Interesser, altsaa mellem Publikums Interesser og Statsbanernes Interesser, saa

vil det ikke altid være Ministerens Pligt at afgøre Sagen i Statsbanernes Interesse, men saa vil det være hans Pligt at afgøre Sagen efter almene Retfærdighedshensyn, at dele Sol og Vind lige mellem de saaledes stridende Interesser, selv om det økonomisk maatte gaa ud over Statsbanernes Interesser. Overhovedet tør man vel nok regne, at den til enhver Tid værende Minister for offentlige Arbejder vil føle sig som det almene Repræsentant i dette Forhold. Desto bedre og desto rigtigere vil det være, at Generaldirektionen for Statsbanerne udfører det, som er dens første Pligt, at se paa, hvad der tjener Institutionen bedst, men herunder kan jo for øvrigt meget godt det Syn melde sig, at det tjener Institutionen bedst, som ogsaa vinder almindelig Tilslutning i Befolkningen, og en Imødekommen, en Bevægelighed i Forretningsgangen af en saadan Beskaffenhed, at den tilfredsstiller Publikum, kan meget godt forme sig som en økonomisk Gevinst for Statsbanerne. — Det andet Hovedpunkt i det ærede Medlems Kritik var Mangelen paa Bevægelighed indenfor Statsbanernes Afgørelser, en Mangel paa Bevægelighed, som efter min Mening, saaledes som Forholdene ligger nu, er fuldstændig undskyldelig og ikke kan være anderledes, saa stærkt som Statsbanernes Ledelse er centraliseret. Et Vilkaar for, at der kunde opstaa større Bevægelighed i Administrationen, større Frihed i de enkelte Afgørelser, vilde ogsaa være, at Ansvaret for disse enkelte Afgørelser kunde lægges ud til underordnede Myndigheder. Det er min Overbevisning, at Lovforslaget, saaledes som det nu er affattet, vil give de Rammer, som bedst imødekommer de Tanker, som jeg her har udtrykt, og som jo er udtrykt fra mange Sider, saa længe Forhandlingerne om denne Sag har staaet paa. Men dette udelukker naturligvis ikke, at der indenfor Lovforslagets givne Rammer kan foretages Ændringer. Jeg vil kun henlede Opmærksomheden paa dette, at et af Lovforslagets Hovedfortrin er efter min Mening dette, at det giver Administrationen meget frie Hænder, meget friere Hænder, end Administrationen har nu, og at ethvert Ændringsforslag, sigtende til at indskrænke denne Handelfrihed hos Administrationen, efter min Mening vil være til Skade for Lovforslagets gode Virkning.

Det ærede 5te kongevalgte Medlem (*Jørgen Berthelsen*) omtalte en lille Ændring, som er foretaget i § 20, den Ændring, hvorefter det kan tillades Tjeneste-